

האיש הזה, מהו? חוזר בתשובה?

*

האָפּס הוא אינסוף. הוא חוזר תולעת קוסמולוגי
דרכו באות רמות למחק את מה שיש למחק.
הוא השורה היחידה בארבע ג'יגה לוגים
שבה נמצא הבאג ובה נותרת רק בת צחוק.

זה לא חדש: כמה דורות הופך בזה הצ'שיר
(היית מאמין? חתול שמתלקק כחק).
הוא מקפץ בלשון הלילה את טבור השחר,
ומקמפל אינסוף טללים לחבל צח כקוק.

בעוד שנה או שנים אלמד אותך לקרא
את שמע (ולא יזיק גם לעבד על שריר הבטן).
נחזיק בחבל נאמץ עינים ונקרס

לגן של שרדינגר, בין הפיתון לעץ הפטל.
אתה תחזיר להיות חתול – תפרח עם טבעות
אולימפיות. אני אשמע את הרמות באות.

וַיְהִי בַמַּחְצִית מִסַּע-כָּפָה לִילִי
וְשָׁמִי הַדּוֹלְבִי-דִּיגִיטַל-חֲמִשׁ-אַחַת שְׁחָקוֹ
כְּשֶׁפִים עַל פָּנָי שְׁעָרֵיהֶם –
מְטַפַּחַת גַּחֲלִילִית
וְזָקוּקִין שֶׁל פְּעֵמוֹן-רוּחוֹת הַשְּׁתוּחָחוֹ
כְּשֶׁחֲמִשָּׁה (...dot one) שְׁחָקִים
חֲשָׁכוֹ עַל הוֹד שֶׁל צֶעֱקָה – –

כִּי הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמִכָּה
רֶסֶק (מִכָּה נִצַּחַת! אֱלֹהֵינוּ!)
אֶת גְּאֻרֶת הָאֶמֶת הָעֲנֻקָּה
וְהַנִּצָּחִית, רֶסֶס אוֹתָהּ עָלֵינוּ
בְּאִין-מִסְפָּר בְּקִבּוּקוֹנִים שֶׁל לָק
צְפוּיִים וְתִתְרַנֵּם כְּדִי יֵאוּשׁ
(כִּי אִיזָה סֵלַע לֹא־נִסְוֶה נִחְלָק?)
וְעַל אָפוֹ – הַפּוֹד: אֲנִי בָאוּשׁ
וּלְפִיכָּה מָאוּס וּמִסְלָק
מִתַּחַת הַכָּפָה הַמְכַכֶּבֶת – – –

אֲבָל כְּשֶׁלְרָגְלִי שְׁנִית מְשֻׁלָּה
כְּמִרְגָּלִית בְּקִבּוּק שְׁחוּק כְּאֶבֶן
(חֲקוּק בְּאֶבֶן! מִיִּשְׁהוּ לַחֲשׁ)
אֲנִי נוֹתֵן לוֹ לְהַצְמִיא אוֹתִי
עַד קֶצֶה כֶּפֶת הַלֵּילָה בְּחֻשׁ
שֵׁשׁ הוּא עוֹד נוֹדֵף עַל קֶבֶר שְׁמִי הָאֶמֶתִי.

כל הספרים בטמאה.
כל התפלות יגעות.
העין שפעם השפילה, סמאה
מכל המצוות הגאות.

כל חמשים ומאה.
קול מכבשי תהלות.
האזן שפעם הסמיקה, שמעה
לקול תגרני הסגלות.

האזן שפעם יצאה ממצרים
הספיק גם הספיק בצקה להחמיץ.
חמש חליפות מתוהות את העין.
כבודנו הושב באמתחת השפיץ.

כל מה ששרה אמרה.
כל הירידות לדרום.
האח שננטש לפתחי עמרה,
כל לילה עולה בחדרון.

קול האצבע המורה.
כל החמרות לכארון.
הילד שפעם נלטש, הוא מראה
של רכב בלי ברקס במדרון.

הרכב שפעם עלה השמימה
משך ומשך ושרף את הקפיץ.
חמש אצבעות – אם השמאל ואימינה –
שולבות את האש בדינים של הכביש.

כל הקלפים בארוה.
כל הסוסים במירון.
המוסטנג שפעם חבט ערבה,
הוא פוני עם טריק אחרון.

הפוני שפעם בדר את העין
בסה (הקוסם מחרך או הציץ).
חמש מגבעות עטורות השולים
נושאות לחנם את כותרת הציץ.

כל התורה עזובה.
כל הספור, האורות...
האיש הזה מהו, חוזר בתשובה
או כלה כותי בארון?

כל כליתי יעוצה.
(כל יועצי הרעות).
אך קול חכמים שהרעיד לו ביצה,
הוא לא ישכח מזרעו.

ביצה שנולדה על קוצות אבודות
בין יום טוב לתכלת הטיש בקרלין
חוזרת אל איה מקום כבודו
עם חמת תפוחה מאבני נעורים.

עם כל חזקתה בתמה
עם כל המלים הטמאות.
עם זרוע שפעם יורדת דומה
ופעם עולים בה שמות.